

REVISTA

DE LA

CAMARA AGRICOLA

DEL

VALLÉS

Aquesta Revista se reparteix de franch entre tots els socis de la Cà-mara.

Pera els que no siguin socis, el preu de subscripció es de cinch pes-setas l'any.

Se publica al menos una vegada al mes y sempre que la seva apari-ció sigui convenient.

No té número fixo de p'anas.

Dels treballs firmats, no se'n fa solidaria la Revista.

Els originals enviats no's retornan-

De totas las obras que's reben, se 'n dona compte á judici de la Di-recció.

Els anuncis, á preus convencio-nals.

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Secció 3.ª de la Cà-mara Agrícola del Vallés

GRANOLLERS

Ofertas y demandas

Aquesta Revista contindrà la present Secció, al objecte de que tots els socis de la Càmera hi puguin posar anuncis de compra ó venda de productes agrícols, bestiar, fincas y tot lo referent á agricultura.

Pera anunciar en aquesta Secció, s'ha de ser soci de la nostra Càmera; l'anunci per cada inserció, val á rahó de 25 céntims la ratlla.

Informes y encarrechs, á la Secció 3.ª de la Càmera.

OFERTAS

—Ous, galls y gallinas de varias rassas. Parch de viram de Sant Joseph, (anexe al Balneari Rius). Caldas de Montbuy. Despaig á Barcelona, Templaris, 1, 1.er

—Hi ha per vendre un centenar de plátanos de planter d'uns 0'40 de circumferencia.

DEMANDAS

—Se comprara una propietat que tingui las següents condicions: petita y de poch preu; ab casa, bosch, aygua al istiu y aprop d'una estació de ferro-carril.

REVISTA

DE LA

CAMARA AGRICOLA DEL VALLÈS

SUMARI.—Els culpables.—Secció Llegislativa —Conversa entre pagesos (continuació).—Institut Agrícola Català de S. Isidro —Secció pràctica.—CRÓNICA DE LA CÁMARA.—Varietas fórmulas per guano.

Els culpables

Son d'un dels primers escriptors de la nostra terra las següents paraulas:

“Moltas vegadas, casi sempre, els causants de nostres mals som nosaltres mateixos: lo que hi ha es que 's difícil convencens d'aixó, y mes difícil encara el confessarho. La culpa es negra y ningú la vol: es tan fácil y, sobre tot, tan cómodo donarla als altres... ¡Costa tant el confessarse culpable!.. Però no més aixís, no més reconeguent y confessant sos errors y sas caigudas es com un home logra posarse en condició de referse, ó, com diría Ramon Llull, de *recrearse*; no més quan un hom fa callar las passions que baladreja y escolta atentament la conciencia que li

retreu sas faltas y l'acusa cridantlo al mateix temps á la necessaria esmena, no més á las horas es quan s'atura de rodolar pel rost que'l du á l'abim d'ahont may ha de sortir; no més á las horas comensa á regenerarse que's tant com engendrarse de nou, eixir de la descomposició de la mort, pera tornar al ordenat y armoniós compost de la vida."

Qui més qui menos tots els agricultors poden donarse per aludits y compresos en las precisas observacions que deixém transcritas.

Vol dir aixó que'l remey dels nostres mals está en nosaltres mateixos, que'l benestar de la classe pagesa, ella mateixa se l'ha de proporcionar, que ella mateixa té homes y pot tenir medis pera assolir aquell benestar y de consegüent que quant ens queixém es perquè volem, perquè la culpa en primer terme la tenim nosaltres.

Veyamho. Concretantnos al flagells que pateix la classe agrícola en l'orde purament economic una de las causas primeras del nostre malestar, radica en lo exagerat de la tributació á que estém subjectes de tal manera que la riquesa rústica es la que á proporció paga mes d'Espanya; y fora del Estat la mes castigada, en aquest concepte, de tot lo mon.

Donchs bé. ¿Qui las imposa las contribucions? El Govern y ¿qui'ls aguanta als mals Governos si no nosaltres mateixos?

Además sobres aixó de las contribucions, cal re-

cordar un fet de quasi tots nosaltres conegut. Un dels flagells pitjors que patim del Fisch, es la investigació. Aproposit de la investigació, ¿no recordeu quina polsaguera varem aixecar en aquest Vallés? Els contribuents de la comarca estavan amenassats d'una escandalosa investigació: alguns pobles, esporuguits y mansoys, varen corre á *concertarse* ab els investigadors; pero hi va haver un poble que va dir: ¿no'ns volem deixar explotar!; y efectivament, mentres molts contribuents varen ser saquejats, els de Santa Eularia de Ronsana, encara estan dejuns de donar un cuarto. Apreneu ab aquest exemple y seguim endavant el nostre article.

Altra de las causas mes poderosas del malestar agrícola, es la baixa considerable del preu dels productes de las nostras terras. Aquesta baixa no es deguda, com podia serho abans, al excés de producció del país; es deguda entre otras causas, á la competencia extranjera, á que per las aduanas passen facilmente grans quantitats de mercaderías extranjeras. Donchs, ¿ahont son els representants nostres pera que defensin els nostres interessos?

Una pedregada ens malmet en un moment la cullita que'ns havia fet concebir las mes falagueras esperansas. ¿Perqué pedrega? Perqué volem, perqué no establim baterías de canons contra las pedregadas. Entereuse de com els hi va la cosa á Italia, á Fransa, á n'alguns indrets de las comarcas del Panadés y del Moyanés...

¿Que'n dubteu de tot aixó? Donchs bé; ¿no ha sigut una de las principals causas del nostre malestar el preu excessiu á que hem hagut de pagar els sulfats, els guanos y algunas llevors? Es innegable que sí; ¿y no hi hem trobat ja remey á n' aixó? ¿No estém mes que contents de las adquisicions que hem fet per mediació de la Cambra Agrícola?

Desenganyemse; el remey per molts dels nostres mals, els posehim nosaltres mateixos. Es veritat que per obtenir alguns d'aquestos remeys s'ha de passar molt temps. Pero jo pregunto: ¿la casa en que la major part vivim, es feta del nostre recort y ab recursos propis? Si'ls nostres passats no hagues- sin aixecat avuy una paret, construït demá una nova part de la casa, hageram nosaltres ab el nostre sol esforç arribat á tenir la casa ab las comoditats que avuy tenim?

No hi ha per aquí propietat que no tingui terras de regadiu. Si els antichs propietaris de tals hisendas haguessin contat com contan molts pagesos d'avuy, poch hageran esmersat jornals en fer minas, canalisar fonts y construït bassas pera diposit de l'aygua; pero la consecuencia es claríssima: las tals terras en lloch de ser de regadiu continuarián essent de secá.

Per avuy prou. Mes ja que he comensat citant unas observacions d'un eminent escriptor catalá, acabaré citantse altras d'un francés, observacions que com las primeras son estampadas fa poch dias.

L'aludit publicista francès tractant del progrés agrícola del seu país, ha dit: Han fet mes per la regeneració agrícola de Fransa uns quants propietaris y pagesos escampats per tot el territori, que no pas els grans economistas y els polítichs mes eminents que han governat l'Estat; han fet mes aquets agricultors, desconeguts fins fa poch, cuydantse modestament de sas fincas y organisant Sindicats y Cambras Agrícolas, que no pas tots els discursos mes enlayrats.

Lector, siàs hisendat, siàs senzill comparet: tú, si vols, pots ser com un d'aquets homes benemerits de la vehina Fransa que han portat la prosperitat á la agricultura del seu país y de consegüent á la seva casa propia.

J. MASPONS Y CAMARASA.

Secció Llegendativa

Camps d' experiencias

Interessantse algunas corporacions per la prosperitat de l'agricultura en sas respectivas comarcas, han sollicitat dels Poders publichs l'establiment d'estacions ó camps d'experiencia pera poderhi fer probaturas de llevors y máquinas agrícolas, d'acort ab lo disposat en R. D. de 28 de Juny de 1900.

El Ministeri d'Agricultura hi ha accedit, pero imposat las obligacions que's veuran llegint la part principal de la R. O. del 20 de Janer passat (Gaceta del 22) y que diu com segueix:

S. M. el REY (Q. D. G.), y en su nombre la REINA Regente del Reino, ha tenido á bien disponer que las Diputaciones, Ayuntamientos ó Corporaciones que soliciten algún campo de experiencias ó de demostración, se comprometan á facilitar gratuitamente los terrenos necesarios y el guarda que ha de cuidarlos, siendo de cuenta del Estado la dirección facultativa y las semillas, abonos, aperos y labores que sean precisos para realizar los experimentos con arreglo á un plan que formado por el Ingeniero correspondiente del Servicio agronómico sancione la Superioridad.

Conversa entre pagesos

III

Comensant á espavilarse — Ensenyansa agrícola. — Un mestre modelo. — Regeneració en la família y en la escola. — A grans mals, grans remeys. — Canyas y roures. — Molts á xuclar. — Una calamitat. — Un poble modelo. — Pagesistas. — L'hivern. — Costúm malehida.

~~~~~

Apa, minyons, escolteu bé la continuació de tant important assumpto, com es la regeneració de la de-

sastrosa y casi assassinada agricultura espanyola; y á fi de que lo que's digui en aquesta tercera y següents conversas no us entri per una orella y vos surti per l'altra, no fora mal que us tapessiu una de las orellas.

— Sembla que esteu de brometa, Joan, será que esteu de més bon humor que l'altre dia, per qué las cosas tal volta van millor.

— Lo que 't dich, Peret, que oficiant jo de mestre, casi m'hauriau de dir senyor Joan; si bé no ho acceptaria, perquè entre pagesos regna la verdadera democracia y pochs compliments, y qui tingui set que begui; que aquí hi ha el porró y el ví tan abundant, que no'l podém vendre per falta de bons governs que facilitin l'exportació; que treguin els drets de consúm, y que privin el vi artificial. Sapiguéu que estich de filis, perquè observo ab gran satisfacció que'ls pagesos comensan á espabilar-se, associant-se, buscant medis de millorar sa trista situació, per qué veig que alguns periodichs de agricultura y personas y entitats de significació se preocupan del malestar dels pobres pagesos; y's móuen y fan propaganda y buscan solucions á la terrible crisis agrícola. Com tinch una manía en desitjar la regeneració de nostre agricultura, no podeu figurarvos lo content que'estich al veurer que 's treballa cada dia mes á dit fi, y que ja 's comensa á donar importancia a la ensenyansa agrícola en la escola primaria.

En el número 84 de "El Mundo Agrícola", me vaig ocupar de dita ensenyansa: en el periódich "La Agricultura Española" de Valencia, hi ha un concurs obert per donar premis als senyors Mestres dels pobles, que mes se distingeixin en la ensenyansa del art del pagés; en el número 101 de «El Mundo Agrícola,» se ocupa son entussiastà director el Sr. Vallés de la agricultura en la escola primaria y dona compte de un sistema empleat per Mr. Fancillon, mestre de Soulangier en Fransa, que es digne de atenció y diu: Dita ensenyansa se ha de adaptar á las necessitats de cada regi6 (aix6 de regionalisme ja m'agrada.) Don6 lliçons sobre llevors, elements naturals, adobs, terras, vegetaci6, flors y fruits; cullitas y animals de la casa de pagés; presento dictats de agricultura; comptes de alguna compra y venda del mercat; surtim á un passeig agrícol, y'ls faig escriure las impresions. A l'estudi hi ha un hort, ahont cada noy te un quadret que cultiva ab gust, y ahont se fan totas las operaciones. En el passeig del dijous, visitém alguna casa de pagés; estudiém las avellas, las herbas, els cultius, las cucas etc. y criem gallinas y cunills: ademés fem experiencias y probas de lo que llegim en els llibres y periodichs.

No hi ha dupte, que aquet mestre te mes merit que 'ls que passen la vida fent discursos parlamentaris y dictant lleys, que si serveixen per alguna cosa, es per fer mal.

La regeneració ha de comensar en la família, y en la escola: es clar que s'ha de regenerar la família, que es el mirall de la societat, y font d'ahont brotan els principis, las máximas y 'ls homes que governan á la societat: per altra part, (com diu un home célebre) qui s'apoderi de la escola, el pervindre es seu. Que 'ls pares donguin bon exemple als seus fills y 'ls mestres bona ensenyansa; que resplandeixi en els pares la religió, la bondat, la veritat y l'integritat, unidas ab un caracter viril y sentit practich; que sian secundats pels bons mestres y bons companys; y'n resultarà una nació forta, moralisada, rica y ab poder irresistible. A grans mals, grans remeys; posemhi tots el coll; unimnos, organisemnos y fortifiquemnos dintre las Cámaras Agrícolas, ó associacions per l'istil, que la victoria será nostra. Ja es hora, de que sortim de nostre aislament; que deixant de ser desconfiats, olvidant nostras tontas divisions y prescindint de nostras opinions particulars, treballém ben units pel fi de nostre benestar moral y material, vencent tots els obstacles, sens recular ni doblegarnos, no imitant á las canyas, sinó als pins y roures.

Las canyas quant fa vent, per poch que'n fassi, se doblegan y fan una bronzidera com las donas al safreig; molt soroll y poch profit: son vuydas per dintre, tenen poch pes y si las posan al foch, aviat están cremadas sense brasa, considerantse com la mi-

llor canya la que pot arribar á esser manech d'escombra. En cambi els roures y pins que son fets, no 's doblegan, fan aglans y pinyas; fusta pesanta, y bona per edificar; foch durader y bona brasa; y fins desaffan els vents y tempestats en el rocam arrelats; aixís, noys, hi ha molts homes com canyas y poch com roures y pins: en las cortts, (la de Madrid vull dir) ¡quina brunzidera de canyas! ¡y quants poch roures y pins! y'ls poch de las minorías radicals en ista, molta xerrameca y doblegaments d'espina per conveniencias de partit; y Espanya que's perdi: lo que convé donchs, es enviarhi molts roures y pins, y á las canyas ¡bon cop de fals!...

Aquesta afició desmesurada á viurer de la política bruta; y á cobrar del Estat y viurer ab l'esquena dreta y fugir del camp y de las casas de pagés, y fer el senyor, es una gran desgracia; perquè son molts á xupar y poch á produhir. Els pares buscan la manera de que'ls fills no hagin de ser pagesos empenyantse per ferlos advocats sense plets, ó donals-hi altrás carreras de poch profit: si han de casar una noya, fan els medis de poderla casar ab un senyor pobre, primer que ab un honrat y acomodat pagés; y aixís sembla que'ls richs fugen dels camps á la ciutats, perdenthi molts la tranquilitat y'ls interessos, passant las terras á ser propietat dels senyors, lo cual es una gran calamitat baix molts conceptes. Aixís tots coneixém pobles cada dia mes perduts,

perqué no hi ha propietaris que hi visquin, que sols hi van á cobrar, ó per medi de procuradors; y es clar que faltats de capitals, de inteligencia y exemples, en lloch de prosperar reculan. Aquí teniu, com exemple que conech, el poble de Sant Sadurn de Noya, en el que hi viuen els propietaris, alguns molt ilustrats, que posan els seus capitals y 'ls seus coneixements en la agricultura, resultant d'aixó, que es un dels pobles mes avensats y en que mes se treballa á favor del progrés agricól: allí se elabora el tant renomnat Champany Codorniu, y allí se redacta la acreditada selecció manual "Resumen de Agricultura".

Convé donchs treballar fort y ferm per lograr afició y entussiasme per la agricultura, no parant fins á lograr que'ls pagesos puguin tirar gallina á l'olla, y sobre tot procurar que s'estableixi una ensenyança agrícola en la escola del poble, que sigui atractiva y práctica, que imprimeixi en l'ánima dels noys y noyas l'amor al treball de la terra; la economía y el progrés; que'ls convenci dels tresors amagats en la terra; que'ls entussiasmi en el noble art del pagés; y per dirho en una paraula, que'ls noys y noyas ne surtin de l'escola ben *pagesistas*. M'explicaré: si de Alfonso, fem alfonsistas, de Carles, Carlistas, y de catalá, catalanistas, de pagés ne podem fer pagesistas: además, la terminació en ista indica culte, entussiasme, simpatía y esperit de sacrifici: de modo

que aixís com tots els de Catalunya som catalans, y sols son catalanistas els que volen la descentralisació y autonomia, per la gran estimació que tenen á Catalunya, y volen el seu desenrotllo ó progrés moral, intel·lectual y material, aixís també no basta ser pagés, per lograr la regeneració de la agricultura; es menester ser *pagesista* y agriculturista, que vol dir entussiasta per la agricultura y disposat á fer sacrificis per lograrho. Ja no queda temps de detallar la ensenyansa agrícola, que ho acabarem en la següent conversa, ajudant Deu; y com está nuvol, el camí plé de fanch y el dia es curt, no convé anar á joch á las foscas.

— Jo no'n voldria may d'hivern, que sols serveix per bufarse'ls dits, perdre jornals y gastar llenya pel foch y oli pel llum.

— No diguis disbarats, Peret; que totas las estacions del any tenen la seva utilitat y boniquesa especials; y els pintors també s'inspiren copiant cuadros de la naturalesa en l'ivern; y voldria vos acostumesiu á saber contemplar la creació y atendre y veure en ella al Criador: l'espectacle que'ns ofereix la sortida y posta de sol en dia d'una nevada, las perlas de rosada, son cosas molt bonicas: y respecte de sa utilitat, tením que las glassadas esterrossan la terra y la fecundisan; que 'ls arbres reposan y se refan per tornar á brotar y treballar ab mes forsa com nosaltres quant ens aixequém de dormir; que las

neus al fondrers formen depòsits dintre les muntanyes que alimenten les fresques i cristal·lines fonts per apagar nostra set i les de les plantes, lo qual seria més segur si l'avarícia no hagués destruït els boscos; i altres ventallades que callo perquè 's fa tart i vol ploure. Si passem algun jornal a la vora del foc per pluja o neus, ens el cobrim millor, perquè en aquests dies treualla per nosaltres Nostre Senyor, beneint les nostres terres; i més les beneiria si molts pagesos no les maleïssin amb renecs, i profanant els dies de festa, costum detestable que Déu castiga!

JOSEPH ROSSELL.

Santa Perpetua

*****

Instituto Agrícola Catalán de S. Isidro

«Concurso destinado á recompensar las virtudes y actos meritorios de la clase labriega.»

En cumplimiento del encargo con que la señora doña María de las Angustias de Vildósola y Jauregui ha honrado á este Instituto para la concesión de un premio fundado con objeto de perpetuar la memoria de su difunto esposo el señor don Agustín Peyra y Mach, y destinado á recompensar alguna acción generosa que redunde en beneficio de familias dedicadas á la Agricultura, ha acordado abrir un nuevo Concurso para adjudicar dicho premio:

«1.º Al colono que hubiera prohijado un hùérfano de padre y madre, de otra familia labradora, dándole una educación basada en los principios religiosos é intereses agrícolas y adecuada á la posición del protector.»

«2.º Al agricultor que hubiese socorrido á otro de su misma clase, librándole á él ó á su familia, de una situación angustiosa, y facilitándole los medios de poder continuar ocupándose en las labores del campo.»

Los extremos sobre los cuales deberá versar la justificación de los méritos, son:

1.º Posición y medios de subsistencia del solicitante y del prohijado,

2.º Si el prohijante y prohijado pertenecen á la clase agricultora, y si los padres del último tambien permanecieron á dicha clase.

3.º Si la educación dada al protegido ha sido sonadamente religiosa y perfectamente adecuada á la posición del protector.

4.º Fijar la edad del prohijado al verificarse la prohijación y duración de esta.

5.º Por último, declarar si existen vínculos de parentesco entre el protector y protegido y caso de existir deberá expresarse el grado de aquel, sea por consanguinidad ó afinidad.

Medios necesarios de justificación

1.º Declaración de dos vecinos de la localidad, designados por el señor Cura párroco.

2.º Certificación del señor Cura párroco con el V.º B.º del señor Alcalde.

Ambas justificaciones deberán contener los extremos arriba indicados.

Caso de no presentarse méritos suficientes, quedará el premio libre, para ser otorgado al que reúna mejores circunstancias entre los aspirantes, siempre que estas fueran reconocidamente atendibles á juicio del Jurado.

La cantidad consignada para el referido premio, es la de quinientas pessetas, que se dividirán en dos lotes de doscientas cincuenta cada uno, para los agricultores que reúnan las condiciones indicadas en los dos casos antedichos.

La entrega de las mencionadas recompensas, caso de ser adjudicadas, se verificará en sesión pública el día 15 de Mayo de 1902, fiesta del Santo Patron del Instituto.

A tal efecto deberán los aspirantes presentar sus solicitudes y documentos justificativos en la Secretaria general del Instituto, Puertaferriosa, 21, principal, desde el día de la fecha de la publicacion de este anuncio, hasta el día 31 de Marzo de 1902.

Concurso de estudios y prácticas agrícolas para el año 1902

Deséoso al propio tiempo el Instituto de atender por todos los medios posibles al fomento y desarrollo de la agricultura de nuestro suelo, ha acordado adjudicar los siguientes premios.

1.º Al autor del mejor trabajo que trate con extension un asunto de tema libre que directa ó indirectamente tenga relacion con la agricultura del país; y sea éste la monografía de una planta, ó bien se refiera á los abonos, á las industrias rurales, á la ganadería, á la selvicultura, etc., así como á otros asuntos económicos, administravos ó jurídicos con igual relación á los intereses de la propiedad rústica.

2.º Al agricultor que acredite debidamente haber introducido en sus fincas una mejora ó novedad que de plantearse en Cataluña, reciba esta un sensible beneficio.

3.º Al autor de la mejor cartilla que en forma más compendiada, sencilla ó vulgar, atendiendo sin embargo el punto que hoy entraña el asunto, trate del cultivo de las cepas americanas en nuestro suelo.

Según la importancia de los trabajos, se concederán: título de Socio de Mérito ó bien Diploma de Medalla de oro ó Diploma de Medalla de plata.

Los folletos ó memorias han de ser inéditos, debiendo acompañarse dentro de un sobre que contenga el mismo lema del trabajo y la tarjeta ó nombre del autor. Las mejoras introducidas en las fincas deben referirse al período de los últimos diez años.

El plazo de admisión finirá en 31 de marzo de 1902

*****

Secció pràctica

Recordém als socis que'n aquest mes, es época molt a propòsit pera aplicar el primer tractament preventiu contra la *anthracnosis* y demés malalties *microbicides*.

Ja tenim tractada aquesta pràctica, encara que breument, en el número corresponent al mes de Novembre passat, en un article titulat "Un nou desin-

fectant y insecticida“, lo que fá que no siguém massa extensos en el present.

Els tractaments per combatre á las expressadas malalties, son *preventius y curatius*, siguent els primers els que s'emplean abans de que la vinya y arbres entrin en vegetació, sent, aquets els mes efficassos; y'ls segons se practican durant la primavera y istiu, sempre que's crégui necessari y l'aspecte de la planta ho demani.

Varias son las formúlas que poden usarse per conseguir la destrucció dels insectes, concretantnos á recomanar las mes usadas y que son las següents:

1. ^a	{	ayga.	100 litres
		sulfat de ferro.	50 Kg.
		acit sulfurich 58.º.	4 litres
2. ^a	{	ayga.	100 litres
		acit sulfurich.	10 id.

Además d'aquestas duas fórmulas hi ha la dissolució de cal viva, y sobre tot el “lisol“ insecticida dels mes valents, y, per lo tant, moltíssim recomanable; si no describim dit producte, es perquè ja ho está en article á que hem fet referencia.

Per la preparació de la primera fórmula se fan dissoldre en una portadore, 50 Kg. de sulfat de ferro tirantloshi de mica en mica els 4 litres de acit sulfurich, anyadinthi els 100 litres d'ayga, tenin d'esser aquestas calenta.

Sigui lo preparat que's vulgui s'usa, embadurnant,

ab un pincell, tot el tronch del cep ó arbre, y d'un modo especial á las parts que la pell estigui acribellada, donchs en aquells llochs es ahont hi nian els insectes.

Aquesta práctica es moltíssim recomanable, además de la vinya, á las oliveras y á quantas plantas estiguin amenassadas per alguna plaga, que desgraciadament, avuy son arreu.

*****

Crónica de la Cámara

S'ha ja repartit gayre be tota la patata de llevar y no s'ha repartit encara tota la demanada, perquè ne faltan arribar algunas partidas.

Ha surtit un xich cara, porque las copiosas nevadas del Desembre varen dificultar molt els viatjes y además perquè no trobantse la suficient producció á la Cerdanya catalana, els comissionats de la Cambra varen tenir de fer á la Cerdanya francesa mes provisions de las que d' un principi se pensavan, resultant allavoras gravada bona part de la mercadería ab els gastos de l' Aduana y el gravamen dels cambis.

Per altra part, al arribar las patatas aquí se 'n va fer una tria de las glassadas y macadas, al efecte de no entregar no mes que bona llevar.

Es ben segur que ningú se penedirá de l'adquisició facilitada per la Cambra, ja que la tal llevar es la millor que's coneix, lo que no's pot pas dir de la que se sol trobar á la plassa pública.

— — — —

La Secció 2.ª ha verificat prestams per las cantitats següents:

Pessetas: 146, 75, 68, 191 y 91, total 571 pessetas.

Aquets préstams s'han fet per un semestre á las sevas respectivas fetxas á rahó del 5 per cent anual.

*****

Varias fórmulas per guano

Havent alguns Srs. socis demanat fórmulas espedials per la confecció de guano per determinats cultius, publiquem las abaix continuadas, suposant que'n pendrán nota tots aquells á qui puguin interessar.

PERA HORTALISSAS

60 Kg. super 18½20 0½0

20 " nitrat de sosa

20 " cloruro de potassa

D'aquesta fórmula poden emplearse *120 grams* per metro quadrat pera els espárrachs, tomaquets, pebrots y ubergínias, cols, escarhofas y espinachs.

60 grams pera las escarolas, ensiams.

100 " " " sebas, alls, carbasas, me-

lons y cindrias.

Pera els favons, fabas y pesols la fórmula pot ser.

10 Kg. super 18½20

20 " cloruro potasa

10 " nitrat de sosa

} 80 á 100 grams per
metre quadrat.

Aquestas cantitats s'entenen adobant sense fems. Si's dona un mitja femada las dossis poden reduirse sols á la mitat del nitrat. Mes clar: suposém que per

metre quadrat s'han de emplear 100 grams *sens* fems, *ab* fems s'haurán d'emplear tant sols 50 grams, pero com en aquestos 50 grams ni havía 10 de nitrat, segons la primera fórmula, enplean fems ni haurá prou ab 5 y els altres 5 s'augmentarán al superfosfat.

En las fabas, monjetas y sigrons si s'emplean fems pot presindir-se del nitrat.

Com que en el cultiu de las hortalissas se sol regar sovint, la dossis de nitrat val mes donarla fraccionada en duas ó mes vegadas á fi d' evitar que 's disolgui el nitrat d' un cop

PERA LA TARONJA

Per arbre: Nitrat de sosa, 2 kg. Super 18½20, 2'5 id. Clorur potassich, 0'5 id. Guix, 1 id. y Sulfat de ferro, 0'2 id.

La epoca de emplearho es ara el sufosfat, el clorur y la meytat del nitrat. El restant del nitrat s' hi posa la meytat pel Maig y l' altre á darrers de Juny, barrejat ab el guix; el sulfat de ferro se aplica alguns dias després de la darrera dossis de nitrat.

L' adob no 's te d' aplicar fins després de recullit el fluit. S' aplican ara fent una vall de uns 20 centímetres de fondaria á una distancia del tronch igual ó mes gran que 'l vol de la copa y pera las aplicacions succesivas, se reparteix á sota del fullatge, pero sense que toquin al tronch.

Per els demás arbres fruyters, la fórmula pot ser: 15 Kg. sulfat amoniach. 70 di. nitrat. 15 id. clorur. de dos á tres kig. per arbre y pel Abril un kig. de nitrat. La fórmula d' aplicació es la mateixa que pera el taronjer.

Imp. de J. Joseph. Granollers.

Vda. y Fills de B. Cazeneuve

BARCELONA: Llealtat, 6.

Fabricants y preparadors d'adobs organichs.—Serradura de banya y potarró fina y granada.—Desperdicis de pells y llanas.

Apropòsit pera las vinyas, cánem, blat, arbres, etc.

Antoni Cadefau

Prim, 8.—GRANOLLERS.

Té'l gust d'ofèrir els seus serveys pera tota classe d'assumptos relacionats ab las oficinas dels Jutjats de 1.ª instancia y municipal, ab la compra y venda de fincas, ab la prestació y cobro de cantitats, mitjantsant condicions que no serán gravosas.

Análissis químichs á preus módichs, per l'enginyer quí-
mich PERE SALAS. Plassa Major,
SABADELL.

DISPONIBLE

LISOL.

L' insecticida més enérgich. No es tóxic, ni corrosiu, ni perillós. Destruïx tota classe de larvas, ous é insectes, *enèmichs de la vinya*, dels *arbres fruyters* y de las *hortalissas*, d'efectes segurs cor tra lá *sarpeta* y *demés cotxinillas* del taronjer, llimoner oliver, garrofer, etc., aixís com contra tota classe de pugons.

D'ús indispensable en *ganaderia* pera la neteja y curació de las maluras micróbicas del *bestiar* aixís com pera 'l sanejament de quadras, corts, galliners, etc.

Preus { A 2'50 pesselas pot de 1 kilo.
» 2 » kilo en llaunas de 12 kilos.

De venda, en la casa dels fabricants

MORA Y C.^A

Ronda de Sant Antoni, 60.—BARCELONA
y en las principals droguerías d' Espanya.

Societat General de Segurs

à prima fixa

Capital social:

15.000,000 de pessetas.

Segurs vida, accidents, incendis, marítims, perdrisch y ganaderia.

Representant á Granollers: D. ANTONI CADEFAU, Prim, 8.